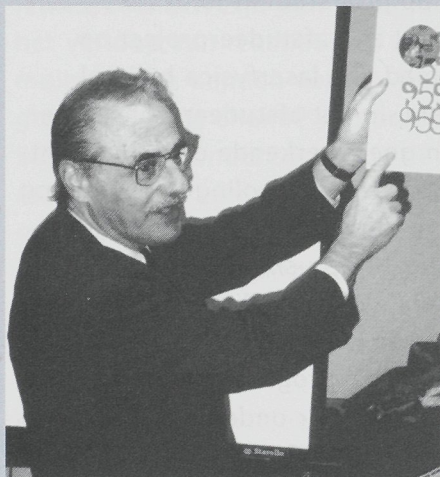

Faculteit der Exacte Wetenschappen

Divisie Scheikunde

In Memoriam dr. Jan de Jong
(23 december 1934 – 16 juli 1999)

Op 16 juli is geheel onverwacht dr. Jan de Jong tijdens zijn vakantie in Monschau overleden. Jan begon in 1956 met zijn universitaire scheikundestudie aan de VU, nadat hij in 1955 de opleiding Chemische techniek aan de toenmalige M.T.S. Europaboulevard te Amsterdam had voltooid. Op 29 oktober 1959 legde hij cum laude het kandidaatsexamen E af en in december 1963 deed hij zijn doctoraalexamen met als hoofdvak Fysische chemie en bijvak Natuurkunde. Na het doctoraalexamen ging hij bij prof.dr. Cor MacLean een proefschrift bewerken op het gebied van de 'Electron Spin Resonantie'. Op 12 december 1970 werd hem de doctorsgraad verleend voor het proefschrift 'Zero-Field-Splitting in phosphorescent triplet states of substituted aromatic molecules –

An ESR study'. Na zijn promotie bleef Jan verbonden aan de afdeling Fysische chemie. Aanvankelijk verrichtte hij nog onderzoek, maar spoedig ging hij zich volledig bezighouden met het onderwijs. Hij werd onder meer coördinator van het practicum Fysische chemie en ging de werkcolleges Chemische thermodynamica geven.

Jan was een gedreven docent die met veel geduld problemen uitlegde. Hij voelde zich zeer betrokken bij het wel en wee van de studenten. Het was dan ook bijna vanzelfsprekend dat toen in 1976 de functie van onderwijscoördinator vacant kwam, Jan deze vacature ging vervullen. Als onderwijscoördinator van de faculteit heeft hij gedurende twintig jaar het scheikundeonderwijs aan de VU geregeld. Hij was de vraagbaak voor studenten over van alles en nog wat als het om de studie ging. Maar hij was ook de vraagbaak voor de docenten over van alles en nog wat als het om de studenten ging. Jan kende alle studenten: hun namen, waar ze vandaan kwamen, hoe ver ze met hun studie waren. In de pauzes tussen de colleges liep Jan rond op M1, waar de studenten zich dan ook ophielden, om tentamenbriefjes uit te delen of zo maar een praatje te maken. Jan had een buitengewoon goed geheugen, vooral ook voor getallen, daar had hij iets mee. Hij had de behaalde tentamencijfers in zijn hoofd, hij wist de verjaardagen en telefoonnummers van vele mensen

direct te noemen. Bij de wandelingen in de lunchpauze rondom het VU-gebouw zag hij altijd wel enkele auto's met nummerborden waartussen hij een bepaalde relatie ontdekte. Hij wist je alle ezelsbruggetjes voor te schotelen. In de latere jaren, toen het programmeren van de studie steeds strakker werd, wist hij de studieomvang feilloos tot op het uur nauwkeurig te omschrijven. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Jan een verwoed puzzelaar was.

Met ingang van 1 januari 1996 maakte Jan gebruik van de VUT-regeling. Door zijn ernstige suikerziekte, waaraan hij vanaf zijn jeugd leed maar waarover je hem nooit hoorde klagen, viel het werk hem toch steeds zwaarder. Hij hoopte zo meer tijd te krijgen voor zijn hobby's: orgel spelen en reizen. Hij trachtte dit vaak te combineren: op vakantie langs kathedralen met wereldberoemde orgels.

In zijn vrije tijd was Jan actief betrokken bij het werk van de Christelijke Gereformeerde Kerk in Haarlem: als scriba, als ouderling, als penningmeester en niet te vergeten als organist tweemaal per zondag tijdens de eredienst. Bij de afscheidsdienst in deze kerk op vrijdag 23 juli hebben we nog liederen gezongen, waarvan de muzikale bewerking van Jan was. Jan sprak op zijn afscheid van de faculteit over het belang van samenwerking. Hij benadrukte toen dat hij al die jaren aan de VU